

Oświadczenie rządowe

z dnia 30 grudnia 1922 roku

w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowej Konwencji Opiumowej, podpisanej w Hadze dnia 23 stycznia 1912 r. i do protokołu zamknięcia III Konferencji Opiumowej, podpisanego w Hadze dnia 25 czerwca 1914 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu artykułu 295 Traktatu Pokoju między Głównymi Mocarstwami Sprzymiężonemi i Stowarzyszonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r., ratyfikowanego przez Polskę zgodnie z ustawą z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 35, poz. 199), Rząd Polski przystąpił w dniu 10 stycznia 1920 r. do Międzynarodowej Konwencji Opiumowej, podpisanej w Hadze dnia 23 stycznia 1912 r. i do protokołu zamknięcia III Konferencji Opiumowej, podpisanego w Hadze dnia 25 czerwca 1914 r.

Powyższa Konwencja i Protokół brzmią jak następuje:

Przekład.

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA OPJUMOWA.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiec, Król Pruski, w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki; Jego Cesarska Mość Cesarz Chiński; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji, Irlandji i terytorjów brytyjskich zamorskich, Cesarz Indji; Jego Królewska Mość Król Włoski; Jego Cesarska Mość Cesarz Japoński; Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów; Jego Cesarska Wysokość Szach Perski; Prezydent Republiki Portugalskiej; Jego Cesarska Mość Cesarz Wszechrosyjski; Jego Królewska Mość Król Sjamski, pragnąc uczynić krok naprzód na drodze wskazanej przez Komisję Międzynarodową w Szanghaju w roku 1909;

zdecydowawszy przedsięwziąć stopniowe stłumienie nadużycia opjum, morfiny, kokainy, tudzież przetworów lub pochodnych substancji tych prowadzą-

CONVENTION INTERNATIONALE DE L'OPIMUM.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Le Président des Etats-Unis d'Amérique; Sa Majesté l'Empereur de Chine; Le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté Impériale le Schah de Perse; le Président de la République Portugaise; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Siam,

désirant marquer un pas de plus dans la voie ouverte par la Commission Internationale de Shanghai de 1909;

résolus à poursuivre la suppression progressive de l'abus de l'opium, de la morphine, de la cocaïne ainsi que des drogues préparées ou dérivées de ces

cych lub mogących prowadzić do podobnych nadużyć;

uwzględniając potrzebę i korzyść wzajemną z istnienia międzynarodowego porozumienia w tym względzie;

będąc przekonani, że w tem usiłowaniu humanitarnem jednomyślnie przyłączenie się wszystkich państw zainteresowanych;

postanowili zawrzeć w tym celu konwencję i zamianowali swymi pełnomocnikami:

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski: J. Ekscelencję Feliksa de Müllera, swego rzeczywistego Radcę Tajnego, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze; p. Delbrücka, swego wyższego Regencyjnego Radcę Tajnego, p. Dr. Grunenwalda, swego rzeczywistego Radcę Legacyjnego; p. Dr. Kerpa, swego Regencyjnego Radcę Tajnego, Dyrektora Cesarskiego Urzędu Zdrowia; p. Dr. Rösslera, Konsula Cesarskiego w Kantonie.

Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki: Biskupa Karola H. Brent'a, p. Hamiltona Wright'a; p. H. J. Finger'a.

Jego Cesarska Mość Cesarz Chiński: J. Ekscelencję p. Liang Ch'eng'a, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Berlinie.

Prezydent Republiki Francuskiej: p. Henryka Brenier, Inspektora Doradcę Urzędów rolniczych i handlowych w Indo-Chinach; p. Piotra Guesde, administratora służby cywilnej w Indo-Chinach.

Jego Królewska Mość Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji oraz terytorjów Brytyjskich zamorskich i Cesarz Indji: Dostojnego Sir Cecil'a Clementi Smitha, G. C. M. G., Członka Rady Tajnej; Sir Willama Stevenson'a Meyer'a; K. C. I. E., Naczelnego Sekretarza Rządu Madrasu, p. Willam'a Grenfell Maks Müller'a, C. D. M. V. O., swego Radcę ambasady; Sir Willam'a Job Collins'a Dr. Med., zastępcę deputowanego hrabstwa Londynu.

Jego Królewska Wysokość Król Włoski: J. Ekscelencję Hr. J. Sallie de la Tour, Księcia Calvello, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze;

Jego Cesarska Mość Cesarz Japoński: J. Ekscelencję Aimaro Sato, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze; p. Dr. Tomoe Takagi, inżyniera rządu generalnego Formozy; p. Dr. Kotaro Nishizaki, specjalistę technicznego, przydzielonego do pracowni służby higienicznej;

Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów: p. J. T. Cremer, swego b. Ministra Kolonji, Prezesa Niderlandzkiego Towarzystwa Handlowego; p. C. Th. van Deventera, Członka Pierwszej Izby Stanów Generalnych; p. A. A. de Jongh'a, b. Inspektora Głównego, Szefa Urzędu Monopolu Opjum w Indjach Niderlandzkich; p. J. G. Scheurera, Członka Drugiej Izby Stanów Generalnych; p. W. G. van Wettum'a, Inspektora Monopolu opjum w Indjach Niderlandzkich;

Jego Cesarska Wysokość Szach Perski: Mirzë Mahmuda Chana, Sekretarza Poselstwa Perskiego w Hadze;

substances donnant lieu, ou pouvant donner lieu, à des abus analogues;

considérant la nécessité et le profit mutuel d'une entente internationale sur ce point;

convaincus qu'ils rencontreront dans cet effort humanitaire l'adhésion unanime de tous les Etats intéressés,

ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, à savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse: Son Excellence M. Félix de Müller, Son conseiller intime actuel, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye; M. Delbrück, Son conseiller supérieur intime de Régence; M. le Dr. Grunenwald, Son conseiller actuel de légation; M. le Dr. Kerp, Son conseiller intime de Régence, directeur à l'Office Impérial de santé; M. le Dr. Rössler, consul Impérial à Canton.

Le Président des Etats-Unis d'Amérique: M. l'Evêque Charles H. Brent; M. Hamilton Wright; M. H. J. Finger.

Sa Majesté l'Empereur de Chine: Son Excellence M. Liang Ch'eng, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berlin.

Le Président de la République Française: M. Henri Brenier, inspecteur-conseil des services agricoles et commerciaux de l'Indo-Chine; M. Pierre Guesde, administrateur des services civils de l'Indo-Chine.

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des territoires britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes: The Right-Honourable Sir Cecil Clementi Smith, G. C. M. G., membre du conseil privé; Sir William Stevenson Meyer, K. C. I. E., secrétaire en chef du Gouvernement de Madras; M. William Grenfell Max-Müller, C. B., M. V. O., Son conseiller d'ambassade; Sir William Job Collins, M. D., deputy-lieutenant du Comté de Londres.

Sa Majesté le Roi d'Italie: Son Excellence M. le Comte J. Sallier de la Tour, Duc de Calvello, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté l'Empereur du Japon: Son Excellence M. Aimaro Sato, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye; M. le Dr. Tomoe Takagi, ingénieur du Gouvernement-général de Formose; M. le Dr. Kotaro Nishizaki, spécialiste technique, attaché au laboratoire des services hygiéniques.

Sa Majesté la reine des Pays-Bas: M. J. T. Cremer, Son ancien ministre des colonies, président de la compagnie néerlandaise de commerce; M. C. Th. van Deventer, membre de la première chambre des Etats-Généraux; M. A. A. de Jongh, ancien inspecteur-général, chef du service de la régie de l'opium aux Indes néerlandaises; M. J. G. Scheurer, membre de la seconde chambre des Etats-Généraux; M. W. G. van Wettum, inspecteur de la régie de l'opium aux Indes néerlandaises.

Sa Majesté Impériale le Schah de Perse: Mirza Mahmoud Khan, secrétaire de la légation de Perse à la Haye.

Prezydent Republiki Portugalskiej: J. Eksce-
lencja p. A. M. Bartholomeu Ferreira, Posła Nadzw-
yczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze;

Jego Cesarska Mość Cesarz Wszechrosyjski: J.
Ekscelencja Aleksandra Sawińskiego, swego Mistrza
Ceremonji, Rzeczywistego Radcę Stanu, Posła Nad-
zwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Sztokholmie;

Jego Królewska Mość Król Sjamski: J. Ekscel-
encja Phya Akharaj Varadhara, swego Posła Nad-
zwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Londynie,
Hadze i Brukseli; p. Wm. J. Archera, C. M. G. swego
Radcę Legacyjnego,

k którzy po złożeniu swych pełnomocnictw, uzna-
nych za wystawione w dobrej i należytej formie, zgo-
dzili się na to co następuje:

R o z d z i a ł I.

Opjum surowe.

Określenie Przez „opjum surowe” rozumie się:
Skoagulowany sam przez się sok, otrzymany
z główek maku nasennego (*Papaver somniferum*)
: poddany jedynie manipulacjom, niezbędnym dla
opakowania i transportu.

Art. 1.

Mocarstwa układające się wydadzą ustawy lub
przepisy skuteczne w celu kontroli produkcji i roz-
działu opjum surowego, o ile istniejące już ustawy
lub przepisy nie uregulowały tej sprawy.

Art. 2.

Mocarstwa układające się ograniczą, z uwzględ-
nieniem różnic swych warunków handlowych, ilość
miast, portów i innych miejsc, przez które będzie
dozwolony wywóz i wwóz surowego opjum.

Art. 3.

Mocarstwa układające się przedsięwzięją zarzą-
dzenia:

- 1) aby przeszkodzić wywozowi surowego opjum
do krajów, które zabronią wwozu tegoż,
- 2) aby kontrolować wywóz opjum surowego do
krajów, które wwóz jego ograniczają, o ile
istniejące już zarządzenia nie uregulowały tej
sprawy.

Art. 4.

Mocarstwa układające się wydadzą przepisy
przewidujące, aby każda paczka, zawierająca opjum
surowe, przeznaczone do wywozu, była oznaczona
w sposób wskazujący na jej zawartość, o ile prze-
syłka przenosi 5 kg.

Art. 5.

Mocarstwa układające się dozwolą zajmowanie
się wwozem i wywozem opjum surowego tylko oso-
bom należycie upoważnionym.

Le Président de la République Portugaise: Son
Excellence M. Antonio Maria Bartholomeu Ferreira,
envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire
à La Haye.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:
Son Excellence M. Alexandre Savinsky, Son maître
de cérémonie, Son conseiller d'état actuel, Son en-
voyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire
à Stockholm.

Sa Majesté le Roi de Siam: Son Excellence
Phya Akharaj Varadhara, Son envoyé extraordinaire
et ministre plénipotentiaire à Londres, La Haye et
Bruxelles; M. Wm. J. Archer, C. M. G., Son conseil-
ler de légation, Lesquels, après avoir déposé leurs
pleins pouvoirs, trouvés en bonne et dûe forme,
sont convenus de ce qui suit:

Chapitre I.

Opium brut.

Définition. Par opium brut on entend:
le suc, coagulé spontanément, obtenu des cap-
sules du pavot somnifère (*Papaver somniferum*), et
n'ayant subi que les manipulations nécessaires à son
empaquetage et à son transport.

[Art. Premier.

Les Puissances Contractantes édicteront des
lois, ou des réglemens efficaces pour le contrôle
de la production et de la distribution de l'opium
brut, à moins que des lois ou des réglemens exis-
tants n'aient déjà réglé la matière.

Art. 2.

Les Puissances Contractantes limiteront, en ten-
nant compte des différences de leurs conditions
commerciales, le nombre des villes, ports ou autres
localités par lesquels l'exportation ou l'importation
de l'opium brut sera permise.

Art. 3.

Les Puissances Contractantes prendront des
mesures:

- a) pour empêcher l'exportation de l'opium brut
vers les pays qui en auront prohibé l'en-
trée, et
- b) pour contrôler l'exportation de l'opium brut
vers les pays qui en limitent l'importation,
à moins que des mesures existantes n'aient
déjà réglé la matière.

Art. 4.

Les Puissances Contractantes édicteront des
réglemens prévoyant que chaque colis contenant
de l'opium brut destiné à l'exportation sera marqué
de manière à indiquer son contenu, pourvu que
l'envoi excède 5 kilogrammes.

Art. 5.

Les Puissances Contractantes ne permettront
l'importation et l'exportation de l'opium brut, que
par des personnes dûment autorisées.

Rozdział II.

Opjum preparowane.

Określenie. Przez „opjum preparowane” rozumie się:

Produkt opjum surowego, otrzymany za pomocą szeregu specjalnych operacji, a mianowicie rozpuszczenia, gotowania, prażenia i fermentacji, a to w celu przerobienia go na ekstrakt odpowiedni do użytku. Opjum preparowane zawiera „dross” i wszystkie inne pozostałości opjum wypalonego.

Art. 6.

Mocarstwa układające przedsięwzięją zarządzenia w celu stopniowego, a skutecznego zniesienia fabrykacji, handlu wewnętrznego i używania opjum preparowanego z uwzględnieniem specjalnych warunków każdego kraju, o ile istniejące już zarządzenia nie uregulowały tej sprawy.

Art. 7.

Mocarstwa układające się wydadzą zakaz wwozu i wywozu opjum preparowanego; o ile zaś którekolwiek Państwo nie jest jeszcze w możności zabronienia natychmiastowego wywozu opjum preparowanego, uczyni to w czasie możliwie najkrótszym.

Art. 8.

Mocarstwa układające się, które nie są jeszcze w możności wydania natychmiastowego zakazu wywozu opjum preparowanego:

- a) ograniczą liczbę miast, portów i innych miejsc, przez które opjum preparowane będzie mogło być wywożone;
- b) zabronią wywozu opjum preparowanego do krajów, które zakazują obecnie lub zamierzają zakazać w przyszłości wwozu tegoż;
- c) zabronią tymczasem wysyłania opjum preparowanego do krajów, które pragną ograniczyć wwóz tegoż, o ile wysyłający nie zastosuje się do przepisów kraju, do którego wwozi;
- d) przedsięwzięją środki, aby każda posyłka wywożona, zawierająca opjum preparowane, opatrzona była specjalnym znakiem, określającym jej zawartość;
- e) pozwolą na wywóz opjum preparowanego tylko osobom, specjalnie do tego upoważnionym.

Rozdział III.

Opjum lekarskie, morfina, kokaina etc.

Określenie. Przez „opjum lekarskie” rozumie się:

Opjum surowe, które zostało ogrzane do 60° C. i zawiera najmniej 10% morfiny; bez względu na to, czy jest sproszkowane lub nie, granulowane lub zmieszane z substancjami obojętnymi. Przez „morfina” rozumie się: Główny alkaloid opjum, mający wzór chemiczny $C_{17}H_{19}NO_2$.

Chapitre II.

Opjum préparé.

Définition. Par opium préparé on entend.

Le produit de l'opium brut, obtenu par une série d'opérations spéciales, et en particulier par la dissolution, l'ébullition, le grillage et la fermentation, et ayant pour but de le transformer en extrait propre à la consommation.

L'opium préparé comprend le dross et tout autres résidus de l'opium fumé.

Art. 6.

Les Puissances Contractantes prendront des mesures pour la suppression graduelle et efficace de la fabrication, du commerce intérieur et de l'usage de l'opium préparé, dans la limite des conditions différentes propres à chaque pays, à moins que des mesures existantes n'aient déjà réglé la matière.

Art. 7.

Les Puissances Contractantes prohiberont l'importation et l'exportation de l'opium préparé; toutefois, celles qui ne sont pas encore prêtes à prohiber immédiatement l'exportation de l'opium préparé, la prohiberont aussitôt que possible.

Art. 8.

Les Puissances Contractantes qui ne sont pas encore prêtes à prohiber immédiatement l'exportation de l'opium préparé:

- a) restreindront le nombre des villes, ports ou autres localités par lesquels l'opium préparé pourra être exporté;
- b) prohiberont l'exportation de l'opium préparé vers les pays qui en interdisent actuellement, ou pourront en interdire plus tard, l'importation;
- c) défendront, en attendant, qu'aucun opium préparé soit envoyé à un pays qui désire en restreindre l'entrée, à moins que l'exportateur ne se conforme aux règlements du pays importateur;
- d) prendront des mesures pour que chaque colis exporté, contenant de l'opium préparé, porte une marque spéciale indiquant la nature de son contenu;
- e) ne permettront l'exportation de l'opium préparé que par des personnes spécialement autorisées.

Chapitre III.

Opium médicinal, morphine, cocaïne etc.

Définition. Par opium médicinal on entend:

l'opium brut qui a été chauffé à 60° centigrades et ne contient pas moins de 10 pour cent de morphine, qu'il soit ou non en poudre ou granulé, ou mélangé avec des matières neutres.

Par morphine on entend:

le principal alcaloïde de l'opium, ayant la formule chimique $C_{17}H_{19}NO_2$.

Przez „kokainę” rozumie się: Główny alkaloid Eści Erythroxyton Coca, mający wzór chemiczny $C_{17}H_{21}NO_4$.

Przez „heroinę” rozumie się: Dwuacetyl morfinę, mającą wzór chemiczny $C_{21}H_{28}NO_5$.

Art. 9.

Mocarstwa układające się wydadzą ustawy lub przepisy farmaceutyczne, zmierzające do ograniczenia fabrykacji, sprzedaży i użycia morfiny, kokainy i ich soli jedynie do celów lekarskich i innych uprawnionych, o ile ustawy lub przepisy istniejące nie uregulowały już tej sprawy. Mocarstwa w porozumieniu wzajemnem będą dążyły do przeszkodzenia użycowaniu tych przetworów, dla wszelkich innych celów.

Art. 10.

Mocarstwa układające się będą starać się kontrolować lub zarządzą kontrolę nad wszystkimi, którzy wyrabiają, wwożą, sprzedają, rozdają i wywożą morfinę, kokainę i ich sole oraz nad budynkami, w których osoby te uprawiają rzeczony przemysł lub handel.

W tym celu mocarstwa postarają się o zastosowanie lub nakazują stosowanie następujących zarządzeń, o ile istniejące już zarządzenia nie uregulowały sprawy:

- a) ograniczenie fabrykacji morfiny, kokainy i ich soli wyłącznie do zakładów i lokali, które zostaną do tego upoważnione, lub wykrycia tych zakładów i lokali, w których lekarstwa są wyrabiane oraz utrzymywania ich rejestru;
- b) wymaganie, aby wszyscy, zajmujący się wyrabianiem, wwozem, sprzedażą, rozdawaniem i wywozem morfiny, kokainy i ich soli, uzyskiwali upoważnienia lub pozwolenia na wykonywanie tych czynności lub też składali deklarację urzędową władzom kompetentnym.
- c) wymaganie od osób powyższych wpisywania do ksiąg ilości wyrobionej, wwiezionej, sprzedanej, odstąpionej w inny sposób oraz wywiezionej morfiny, kokainy i ich soli; przepis ten nie ma być stosowany obowiązkowo do recept lekarskich i do sprzedaży, dokonywanej przez aptekarzy prawnie upoważnionych.

Art. 11.

Mocarstwa układające się poczynią zarządzenia, aby zabronić w handlu wewnętrznym wszelkiego odstępowania morfiny, kokainy i ich soli osobom nie upoważnionym, o ile istniejące już zarządzenia nie uregulowały tej sprawy.

Art. 12.

Mocarstwa układające się będą usiłowały, z uwzględnieniem swych specjalnych warunków, ograniczyć wóz morfiny, kokainy i ich soli tak, aby sprawy te były załatwiane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione.

Par cocaïne on entend:
le principal alcaloïde des feuilles de l'Erythroxyton Coca, ayant la formule $C_{17}H_{21}NO_4$.

Par héroïne on entend:
la diacetyl — morphyne, ayant la formule $C_{21}H_{28}NO_5$.

Art. 9.

Les Puissances Contractantes édicteront des lois ou des réglemens sur la pharmacie de façon à limiter la fabrication, la vente et l'emploi de la morphine, de la cocaïne et de leurs sels respectifs aux seuls usages médicaux et légitimes, à moins que des lois ou des réglemens existants n'aient déjà réglé la matière. Elles coopéreront entr'elles afin d'empêcher l'usage de ces drogues pour tout autre objet.

Art. 10.

Les Puissances Contractantes s'efforceront de contrôler, ou de faire contrôler, tous ceux qui fabriquent, importent, vendent, distribuent et exportent la morphine, la cocaïne et leurs sels respectifs, ainsi que les bâtimens où ces personnes exercent cette industrie ou ce commerce.

A cet effet, les Puissances Contractantes s'efforceront d'adopter, ou de faire adopter, les mesures suivantes, à moins que des mesures existantes n'aient déjà réglé la matière:

- a) limiter aux seuls établissemens et locaux qui auront été autorisés à cet effet la fabrication de la morphine, de la cocaïne et de leurs sels respectifs, ou se renseigner sur les établissemens et locaux où ces drogues sont fabriquées, et en tenir un registre.
- b) exiger que tous ceux qui fabriquent, importent, vendent, distribuent et exportent la morphine, la cocaïne et leurs sels respectifs soient munis d'une autorisation ou d'un permis pour se livrer à ces opérations, ou en fassent une déclaration officielle aux autorités compétentes.
- c) exiger de ces personnes la consignation sur leurs livres des quantités fabriquées, des importations, des ventes, de toute autre cession et des exportations de la morphine, de la cocaïne et de leurs sels respectifs. Cette règle ne s'appliquera pas forcément aux prescriptions médicales et aux ventes faites par des pharmaciens dûment autorisés.

Art. 11.

Les Puissances Contractantes prendront des mesures pour prohiber dans leur commerce intérieur toute cession de morphine, de cocaïne et de leurs sels respectifs à toutes personnes non autorisées à moins que des mesures existantes n'aient déjà réglé la matière.

Art. 12.

Les Puissances Contractantes, en tenant compte des différences de leur conditions, s'efforceront de restreindre aux personnes autorisées l'importation de la morphine, de la cocaïne et de leurs sels respectifs.

Art. 13.

Mocarstwa układające się będą usiłowały zastosować lub nakazać zastosowanie zarządzeń, aby wywóz morfiny, kokainy i ich soli z ich krajów, ziem, kolonji i terytorjów dzierżawionych do krajów, ziem, kolonji i terytorjów dzierżawionych innych mocarstw, układających się, kierowany był wyłącznie do osób, które otrzymały upoważnienia lub pozwolenia, przewidziane przez prawo lub przepisy kraju, do którego odbywa się wwóz.

W tym celu każdy Rząd będzie mógł komunikować od czasu do czasu Rządowi krajów wywozających spisy osób, którym udzielono upoważnienia bądź pozwolenia na import morfiny, kokainy i ich odnośnych soli.

Art. 14.

Mocarstwa układające się zastosują prawa i przepisy, dotyczące wyrobu, wwozu, sprzedaży i wywozu morfiny, kokainy i ich soli:

- a) do opjum lekarskiego;
- b) do wszystkich przetworów (oficynalnych i nieoficynalnych, włączając w to środki, zwane anti-opium), zawierających więcej niż 0,2% morfiny lub więcej niż 0,1% kokainy;
- c) do heroiny, jej soli i przetworów, zawierających więcej, niż 0,1% heroiny;
- d) do wszelkich nowych pochodnych morfiny, kokainy i ich soli lub wszelkich innych alkaloidów opjum, które na podstawie badań naukowych ogólnie uznanych, mogłyby być uważane jako prowadzące do analogicznych nadużyć i wywołujące takie same skutki szkodliwe.

Rozdział IV.

Art. 15.

Mocarstwa układające się, mające traktaty z Chinami (Treaty Powers) poczynią w porozumieniu z Rządem Chińskim zarządzenia, aby przeszkodzić dostarczaniu kontrabandą opjum surowego i preparowanego, morfiny, kokainy i ich soli, jak również substancji, wyszczególnionych w art. 14 niniejszej konwencji, tak na terytorjum Chin, jak i do ich kolonji na Dalekim Wschodzie oraz na terytorja dzierżawione, jakie posiadają w Chinach. Ze swej strony Rząd Chiński przedsięwzięmie zarządzenia analogiczne dla zniesienia kontrabandy opjum i innych substancji wyżej wskazanych z Chin do kolonji zagranicznych i terytorjów dzierżawionych.

Art. 16.

Rząd Chiński ogłosi przepisy farmaceutyczne dla swoich poddanych, regulujące sprzedaż i wydawanie morfiny, kokainy i ich soli oraz substancji, wskazanych w art. 14 niniejszej konwencji i komunikuje te przepisy państwu, mającym traktaty z Chinami za pośrednictwem ich przedstawicieli dyplomatycznych w Pekinie. Mocarstwa układające się, mające traktaty z Chinami, rozważą te przepisy

Art. 13.

Les Puissances Contractantes s'efforceront d'adopter, ou de faire adopter, des mesures pour que l'exportation de la morphine, de la cocaïne et de leurs sels respectifs de leurs pays, possessions, colonies et territoires à bail des autres Puissances Contractantes n'ait lieu qu'à la destination de personnes ayant reçu les autorisations ou permis prévus par les lois ou réglemens du pays importateur.

A cet effet tout Gouvernement pourra communiquer, de temps en temps, aux Gouvernemens des pays exportateurs des listes des personnes auxquelles des autorisations ou permis d'importation de morphine, de cocaïne et de leurs sels respectifs auront été accordés.

Art. 14.

Les Puissances Contractantes appliqueront les lois et réglemens de fabrication, d'importation de vente ou d'exportation de la morphine de la cocaïne et de leurs sels respectifs:

- a) à l'opium médicinal;
- b) à toutes les préparations, (officinales et non-officinales, y compris les remèdes dits anti-opium), contenant plus de 0,2% de morphine ou plus de 0,1% de cocaïne;
- c) à l'héroïne, ses sels et préparations contenant plus de 0,1% d'héroïne;
- d) à tout nouveau dérivé de la morphine, de la cocaïne ou de leurs sels respectifs, ou à tout autre alcaloïde de l'opium, qui pourrait à la suite de recherches scientifiques, généralement reconnues, donner lieu à des abus analogues et avoir pour résultat les mêmes effets nuisibles.

Chapitre IV.

Art. 15.

Les Puissances Contractantes ayant des traités avec la Chine (Treaty Powers) prendront, de concert avec le Gouvernement chinois, les mesures nécessaires pour empêcher l'entrée en contrebande, tant sur le territoire chinois que dans leurs colonies d'Extrême Orient et sur les territoires à bail qu'ils occupent en Chine, de l'opium brut et préparé, de la morphine, de la cocaïne et de leurs sels respectifs, ainsi que des substances visées à l'article 14 de la présente Convention. De son côté le Gouvernement chinois prendra des mesures analogues pour la suppression de la contrebande de l'opium et des autres substances visées ci-dessus, de la Chine vers les colonies étrangères et les territoires à bail.

Art. 16.

Le Gouvernement chinois promulguera des lois pharmaceutiques pour ses sujets, réglementant la vente et la distribution de la morphine, de la cocaïne et de leurs sels respectifs et des substances visées à l'article 14 de la présente Convention, et communiquera ces lois aux Gouvernemens ayant des traités avec la Chine, par l'intermédiaire de leurs représentants diplomatiques à Pékin. Les Puissances

1, o ile uznają je za odpowiednie do przyjęcia, przedsięwzięć środki, aby zastosować je do swoich obywateli, rezydujących w Chinach.

Art. 17.

Mocarstwa układające się, mające traktaty z Chinami, poczynią kroki celem zastosowania zarządzeń, dążących do ograniczenia i kontrolowania zwyczaju palenia opium w obrębie swych terytoriów dzierżawionych „osad” oraz koncesji, posiadanych w Chinach, do zniesienia równoległe („pari passu”) z Rządem Chińskim palarni opium i innych podobnych zakładów, które mogą tam jeszcze egzystować oraz do zakazu używania opium w lokalach rozrywkowych i w domach publicznych.

Art. 18.

Mocarstwa układające się, mające traktaty z Chinami, poczynią zarządzenia skuteczne równoległe z zarządzeniami, które Rząd Chiński przedsięwzięć w tym samym celu dla stopniowego zmniejszenia ilości sklepików, przeznaczonych do sprzedaży opium surowego i preparowanego, istniejących jeszcze ewentualnie na ich terytoriach dzierżawionych, w „osadach” oraz w koncesjach w obrębie Chin. Zastosują one środki skuteczne w celu ograniczenia i kontroli handlu detalicznego opium w obrębie swych terytoriów dzierżawionych, „osad” oraz w koncesjach, o ile istniejące już przepisy nie uregulowały tej sprawy.

Art. 19.

Mocarstwa układające się, które posiadają biura pocztowe w Chinach, zastosują środki skuteczne w celu niedopuszczenia nielegalnego wwozu do Chin opium surowego, preparowanego, morfiny, kokainy i ich soli oraz substancji, wskazanych w art. 14 niniejszej konwencji, w przesyłkach pocztowych, jak również przesyłania nielegalnego rzeczonych towarów z jednej miejscowości Chin do innej za pośrednictwem tych biur.

Rozdział V.

Art. 20.

Mocarstwa układające się zbadają możliwość wydania ustaw lub przepisów, określających kary za posiadanie nielegalne opium surowego, preparowanego, morfiny, kokainy i ich soli, o ile istniejące już prawa lub przepisy nie uregulowały tej sprawy.

Art. 21.

Mocarstwa układające się będą komunikowały sobie, za pośrednictwem Holenderskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych:

- a) teksty praw i przepisów administracyjnych, dotyczących się spraw, omawianych w niniejszej Konwencji, lub wydanych na podstawie jej klauzul;

Contractantes ayant des traités avec la Chine, examineront ces lois, et, si elles les trouvent acceptables, prendront les mesures nécessaires pour qu'elles soient appliquées à leurs nationaux résident en Chine.

Art. 17.

Les Puissances Contractantes ayant des traités avec la Chine entreprendront d'adopter les mesures nécessaires pour restreindre et pour contrôler l'habitude de fumer l'opium dans leurs territoires à bail, „settlements” et concessions en Chine, de supprimer pari passu avec le Gouvernement chinois les fumeries d'opium ou établissements semblables qui pourront y exister encore, et de prohiber l'usage de l'opium dans les maisons d'amusement et les maisons publiques.

Art. 18.

Les Puissances Contractantes ayant des traités avec la Chine prendront des mesures effectives pour la réduction graduelle, pari passu avec les mesures effectives que le Gouvernement Chinois prendra dans ce même but, du nombre des boutiques, destinées à la vente de l'opium brut et préparé, qui pourront encore exister dans leurs territoires à bail, „settlements” et concessions en Chine. Elles adopteront des mesures efficaces pour la restriction et le contrôle du commerce de détail de l'opium dans les territoires à bail, „settlements” et concessions, à moins que des mesures existantes n'aient déjà réglé la matière.

Art. 19.

Les Puissances Contractantes qui possèdent des bureaux de poste en Chine adopteront des mesures efficaces pour interdire l'importation illégale en Chine, sous forme de colis postal, tout aussi bien que la transmission illégale d'une localité de la Chine à une autre localité par l'intermédiaire de ces bureaux de l'opium soit brut, soit préparé, de la morphine et de la cocaïne et de leurs sels respectifs et des autres substances visées à l'article 14 de la présente Convention.

Chapitre V.

Art. 20.

Les Puissances Contractantes examineront la possibilité d'édicter des lois ou des règlements rendant passible de peines la possession illégale de l'opium brut, de l'opium préparé, de la morphine, de la cocaïne et de leurs sels respectifs, à moins que des lois ou des règlements existants n'aient déjà réglé la matière.

Art. 21.

Les Puissances Contractantes se communiqueront, par l'intermédiaire du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas:

- a) les textes des lois et des règlements administratifs existants, concernant les matières visées par la présente Convention, ou édictés en vertu de ses clauses;

b) informacje statystyczne, dotyczące handlu opjumu surowym, preparowanym, morfiną, kokainą i ich solami, również jak innemi lekarstwami, solami ich lub preparatami, wskazanemi w niniejszej Konwencji.

Te statystyczne dane będą dostarczane w możliwie szczegółowej postaci i w możliwie jak najkrótszym terminie.

R o z d z i a ł VI.

Postanowienia końcowe.

Art. 22.

Mocarstwa, nie reprezentowane na konferencji, będą dopuszczone do podpisania niniejszej Konwencji.

W tym celu Rząd Holenderski, bezpośrednio po podpisaniu Konwencji przez pełnomocników Mocarstw, które wzięły w niej udział, zaprosi wszystkie mocarstwa Europy i Ameryki, nie reprezentowane na konferencji, a mianowicie:

Republikę Argentyńską, Austro-Węgry, Belgię, Boliwię, Brazylię, Bułgarię, Chili, Kolumbię, Costa-Ricę, Republikę Kuby, Danję, Republikę Dominikańską, Republikę Ekuador, Hiszpanję, Grecję, Gwatemalę, Republikę Haiti, Honduras, Luksemburg, Meksyk, Czarnogórze, Nikaragę, Norwegję, Panamę, Paragwaj, Peru, Rumunję, Salwador, Serbię, Szwecję, Szwajcarię, Turcję, Urugwaj, Stany Zjednoczone Wenezueli,

do wyznaczenia delegata, zaopatrzonego w niezbędne pełnomocnictwa, w celu podpisania w Hadze niniejszej Konwencji.

Konwencja będzie zaopatrzoną w rzezzone podpisy za pomocą „Protokołu podpisów mocarstw nie reprezentowanych na konferencji”, który dodany będzie po podpisach mocarstw reprezentowanych i w którym wymieniona będzie data każdego podpisu.

Rząd Holenderski zawiadamiać będzie co miesiąc wszystkie mocarstwa podpisujące o każdym podpisie dodatkowym.

Art. 23.

Gdy już wszystkie mocarstwa tak za siebie, jak za swoje posiadłości, kolonie, protektoraty i terytoria wydzierżawione, podpiszą konwencję lub wyżej wzmiankowany protokół dodatkowy, Rząd Holenderski zaprosi je wszystkie do ratyfikowania konwencji łącznie z protokołem. W razie, jeżeli podpisy wszystkich mocarstw zaproszonych nie będą uzyskane do daty 31 grudnia 1912 r., Rząd Holenderski bezzwłocznie zaprosi Państwa podpisane przed tą datą do wyznaczenia delegatów, którzyby w Hadze przystąpili do zbadania możliwości złożenia pomimo to ich ratyfikacji.

Ratyfikacja nastąpi w terminie możliwie najkrótszym i dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w Hadze w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

b) des renseignements statistiques en ce qui concerne le commerce de l'opium brut, de l'opium préparé, de la morphine, de la cocaïne et de leurs sels respectifs, ainsi que des autres drogues, ou leurs sels, ou préparations, visés par la présente Convention.

Ces statistiques seront fournies avec autant de détails et dans un délai aussi bref que l'on considérera comme possibles.

Chapitre VI.

Dispositions finales.

Art. 22.

Les Puissances non représentées à la Conférence seront admises à signer la présente Convention.

Dans ce but, le Gouvernement des Pays-Bas invitera, immédiatement après la signature de la Convention par les Plénipotentiaires des Puissances qui ont pris part à la Conférence, toutes les Puissances de l'Europe et de l'Amérique non représentées à la Conférence, à savoir:

La République Argentine; l'Autriche-Hongrie; la Belgique; la Bolivie; le Brésil; la Bulgarie; le Chili; la Colombie; le Costa-Rica; la République de Cuba; le Danemark; la République Dominicaine; la République de l'Equateur; l'Espagne; la Grèce; le Guatemala; la République d'Haïti; le Honduras; le Luxembourg; le Mexique; le Monténégro; le Nicaragua; la Norvège; le Panama; le Paraguay; le Pérou; la Roumanie; le Salvador; la Serbie; la Suède; la Suisse; la Turquie; l'Uruguay; les Etats-Unis du Vénézuéla,

à désigner un Délégué muni des pleins pouvoirs nécessaires pour signer, à la Haye, la Convention.

La Convention sera munie de ces signatures au moyen d'un „Protocole de signature de Puissances non représentées à la Conférence”, à ajouter après les signatures des Puissances représentées et mentionnant la date de chaque signature.

Le Gouvernement des Pays-Bas donnera tous les mois à toutes les Puissances signataires avis de chaque signature supplémentaire.

Art. 23.

Après que toutes les Puissances, tant pour elles-mêmes que pour leurs possessions, colonies, protectorats et territoires à bail, auront signé la Convention, ou le Protocole supplémentaire visé ci-dessus, le Gouvernement des Pays-Bas invitera toutes les Puissances à ratifier la Convention avec ce Protocole.

Dans le cas où la signature de toutes les Puissances invitées n'aurait pas été obtenue à la date du 31 décembre 1912, le Gouvernement des Pays-Bas invitera immédiatement les Puissances signataires à cette date, à désigner des Délégués pour procéder, à la Haye, à l'examen de la possibilité de déposer néanmoins leurs ratifications.

La ratification sera faite dans un délai aussi court que possible et déposée à La Haye au Ministère des Affaires Etrangères.

Rząd Holenderski zawiadamiać będzie co miesiąc wszystkie mocarstwa podpisane o ratyfikacjach, które otrzymał w międzyczasie.

Gdy ratyfikacje wszystkich mocarstw, podpisanych tak za siebie jak za kolonie swe, posiadłości protektoraty i terytorja wydzierżawione otrzymane zostaną przez Rząd Holenderski, ten ostatni zawiadomi urzędowo wszystkie mocarstwa, które ratyfikowały Konwencję o dacie, w której otrzymał ostatni z pomienionych aktów ratyfikacyjnych.

Art. 24.

Niniejsza Konwencja uzyska moc obowiązującą w trzy miesiące po dacie, wymienionej w notyfikacji Rządu Holenderskiego, o której wspomina ostatni ustęp poprzedniego artykułu.

Co się tyczy ustaw, przepisów i innych zarządzeń, przewidzianych w niniejszej konwencji, ustalono, że projekty potrzebne do tego celu zostaną zredagowane najpóźniej w sześć miesięcy po uprawomocnieniu się Konwencji. Co się tyczy ustaw, rządy przedstawią je swym parlamentom lub ciałom prawodawczym w tym samym terminie sześciomiesięcznym, a w każdym razie na pierwszej sesji, która nastąpi po upływie tego terminu.

Data, od której ustawy te, przepisy i zarządzenia nabiorą mocy obowiązującej, zostanie ustalona przez układ pomiędzy mocarstwami układającymi się, na wniosek Rządu Holenderskiego.

W razie ujawnienia pewnych kwestji, dotyczących ratyfikowania niniejszej Konwencji lub uprawomocnienia, bądź jej, bądź ustaw, przepisów i zarządzeń z nią związanych, a sprawy te nie mogłyby być załatwione w inny sposób Rząd Holenderski zaprosi wszystkie mocarstwa układające się do wyznaczenia delegatów, którzy zbiorą się w Hadze, aby dojść do porozumienia bezpośredniego w tych sprawach.

Art. 25.

Gdyby którekolwiek z mocarstw układających się pragnęło wypowiedzieć niniejszą Konwencję, wówczas wypowiedzenie będzie notyfikowane na piśmie Rządowi Holenderskiemu, który prześle niezwłocznie kopję, poświadczoną za zgodność rzeczowej notyfikacji wszystkim innym mocarstwom, zawiadamiając je o dacie jej otrzymania.

Wypowiedzenie wywrze skutki jedynie w stosunku do Państwa, które je notyfikowało i po upływie roku po otrzymaniu notyfikacji przez Rząd Holenderski.

Na dowód czego, pełnomocnicy zaopatrzyli niniejszą Konwencję swojemi podpisami.

Sporządzono w Hadze 23 stycznia tysiąc dziewięćset dwunastego roku w jedynym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwach Rządu Holenderskiego i którego kópje, poświadczone za zgodność, zostaną doręczone w drodze dyplomatycznej wszystkim mocarstwom, reprezentowanym na konferencji.

Za Niemcy: (—) *F. de Müller, Delbrück, Grunenwald.*

Za Stany Zjednoczone Ameryki: (—) *Charles, H. Brent, Hamilton Wright, Henry J. Finger.*

Za Chiny: (—) *Liang Cheng.*

Le Gouvernement des Pays-Bas donnera tous les mois avis aux Puissances signataires des ratifications qu'il aura reçues dans l'intervalle.

Aussitôt que les ratifications de toutes les Puissances signataires, tant pour elles-mêmes que pour leurs colonies, possessions, protectorats et territoires à bail, auront été reçues par le Gouvernement des Pays-Bas, celui-ci notifiera à toutes les Puissances qui auront ratifié la Convention la date à laquelle il aura reçu le dernier de ces actes de ratification.

Art. 24.

La présente Convention entrera en vigueur trois mois après la date mentionnée dans la notification du Gouvernement des Pays-Bas, visée au dernier alinea de l'article précédent.

À l'égard des lois, réglemens et autres mesures, prévus par la présente Convention, il est convenu que les projets requis à cet effet seront rédigés au plus tard six mois après l'entrée en vigueur de la Convention. En ce qui concerne les lois, elles seront aussi proposées par les Gouvernements à leurs Parlements ou Corps Législatifs dans ce même délai de six mois, et en tout cas à la première session qui suivra l'expiration de ce délai.

La date à partir de laquelle ces lois, réglemens ou mesures entreront en vigueur fera l'objet d'un accord entre les Puissances Contractantes sur la proposition du Gouvernement des Pays-Bas.

Dans le cas où des questions surgiraient relatives à la ratification de la présente Convention, ou à la mise en vigueur, soit de la Convention, soit des lois, réglemens et mesures qu'elle comporte, le Gouvernement des Pays-Bas si ces questions ne peuvent pas être résolues par d'autres moyens invitera toutes les Puissances Contractantes à désigner des Délégués qui se réuniront à la Haye pour arriver à un accord immédiat sur ces questions.

Art. 25.

Si l'arrivait qu'une des Puissances Contractantes voulût dénoncer la présente Convention, la dénonciation sera notifiée par écrit au Gouvernement des Pays-Bas qui communiquera immédiatement copie certifiée conforme de la notification à toutes les autres Puissances, en leur faisant savoir la date à laquelle il l'a reçue.

La dénonciation ne produira ses effets qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée et un an après que la notification en sera parvenue au Gouvernement des Pays-Bas.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont revêtu la présente Convention de leurs signatures.

Fait à La Haye, le 23 janvier mil neuf cent douze, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique à toutes les Puissances représentées à la Conférence.

Pour l'Allemagne: *F. de Miller, Delbrück, Grunenwald.*

Za Francję: (—) *H. Brenier* — (z zastrzeżeniem ratyfikacji lub wypowiedzenia ewentualnie oddzielnej lub specjalnej odnośnie do protektoratów francuskich).

Za Wielką Brytanię: (—) *W. S. Meyer, W. G. Max Müller, William Job Collins* — (z zastrzeżeniem następującego oświadczenia: Artykuły niniejszej Konwencji, o ile takowa zostanie ratyfikowana przez Rząd Jego Brytyjskiej Mości, będą miały zastosowanie do Cesarstwa Indji Brytyjskich, do Ceylonu, osąd Ciesninowych, do Hong-Kongu i Wei-hai-wei, pod wszystkimi względami i w tym samym trybie, w jakim będą stosowane do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji; jednakowoż Rząd Jego Brytyjskiej Mości zastrzega sobie prawo podpisania lub wypowiedzenia wspomnianej Konwencji oddzielnie w imieniu wszelkiej innej posiadłości, kolonii, kraju podległego lub protektoratów Jego Królewskiej Mości oprócz wymienionych).

Za Włochy: (—) *G. de la Tour Calvello*.

Za Japonję: (—) *Almaro Sato, Tomoe Takagi, Kotaro Nishizaki*.

Za Holandję: (—) *J. T. Cremer, C. Th. van Deventer, A. A. de Jongh, J. G. Scheurer*.

Za Persję: (—) *Mirza Mahmoud Khan* z zastrzeżeniem artykułów 15, 16, 17, 18 i 19 (ponieważ Persja nie posiada traktatu z Chinami oraz § a. art. 3^{go}).

Za Portugalję: (—) *Antonio Maria Bartholomeu Ferreira*.

Za Rosję: (—) *A. Sawinsky*.

Za Siam: (—) *Akharaj Varadbara, Wm. J. Archer* — (z zastrzeżeniem art. 15, 16, 17, 18 i 19, ponieważ Sjam nie posiada traktatu z Chinami).

Za Wielką Brytanię:—W myśl zastrzeżenia, wymienionego na marginesie podpisów pełnomocników Wielkiej Brytanji, niżej podpisany Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Jego Brytyjskiej Mości w Hadze, oświadcza, że on podpisuje niniejszą Konwencję za następujące Posiadłości, Kolonie Kraje podległe i Protektoraty: Kanadę, Newfoundland, Nową Zelandję, Brunei, Cypr, Protektorat Afryki Wschodniej, wyspy Falkland, Protektoraty malajskie, Gambję, Gibraltar, Wybrzeże Złote, Jamajka, Jahore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu, Malte, Nigerję północną, Borneo północne, Nyasaland, wyspę Św. Heleny, Sandwich, wyspy Sejszelskie, Somaliland, Nigerję południową, Trinidad, Uganda.

(—) *Alan Johnstone*

17 grudnia 1912 r. również za kolonję Fidżi.

(—) *Alan Johnstone*,

27 lutego 1913 r. za kolonję Sierra-Léone, Protektorat wysp Gilbert i Ellis i Protektorat wysp Salomona.

(—) *Alan Johnstone*,

Pour la France (—) *H. Brenier* — (Sous réserve d'une ratification, ou d'une dénonciation, éventuellement séparée et spéciale en ce qui concerne les Protectorats français).

Pour la Grande Bretagne (—) *W. S. Meyer, W. G. Max Müller, William Job Collins*.— Sous réserve de la déclaration suivante: Les articles de la présente Convention, si elle est ratifiée par le Gouvernement de Sa Majesté Britannique, s'appliqueront à l'Empire des Indes Britanniques, à Ceylan, aux Etablissements des Detroits à Hong-Kong et à Wei-hai-wei sous tous les rapports, de la même façon qu'ils appliqueront au Royaume — Uni de Grande Bretagne et d'Irlande; mais le Gouvernement de sa Majesté Britannique se réserve le droit de signer ou de dénoncer séparément ladite Convention au nom de tout Dominion, Colonie, Dépendance ou Protectorat de Sa Majesté autre que ceux qui ont été spécifiés.

Pour l'Italie (—) *G. de la Tour Calvello*.

Pour le Japon (—) *Almaro Sato, Tomoe Takagi, Kotaro Nishizaki*.

Pour les Pays-Bas (—) *J. T. Cremer, C. Th. van Deventer, A. A. de Jongh, J. G. Scheurer*.

Pour la Perse (—) *Mirza Mahmoud Khan*. — Sous réserve des articles 15, 16, 17, 18 et 19 (La Perse n'ayant pas de Traité avec la Chine) et du paragraphe a de l'article 3.

Pour le Portugal (—) *Antonio Maria Bartholomeu Ferreira*.

Pour la Russie (—) *A. Savinsky*.

Pour le Siam (—) *Akharaj Varadbara, Wm. J. Archer*.— Sous réserve des articles 15, 16, 17, 18 et 19, le Siam n'ayant pas de traité avec la Chine.

Pour la Grande Bretagne: En vertu de la réserve mentionnée en marge de la signature des plénipotentiaires de la Grande-Bretagne, le soussigné envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à la Haye, déclare qu'il signe la présente Convention pour les Dominions, Colonies, Dépendances et Protectorats suivants: Canada, Terre-Neuve, Nouvelle Zelande, Brunei, Chypre, Protectorat de l'Afrique Orientale. Iles Falkland, Protectorats malais, Gambie, Gibraltar, Côte d'Or, Jamaïque, Johore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu, Malte, Nigéria du Nord, Bornéo septentrionale, Nyasaland, S-te Hélène, Sarawak, Seychelles, Somaliland, Nigéria du Sud, Trinidad, Uganda.

(—) *Alan Johnstone*,

17 décembre 1912, ainsi que pour la Colonie de Fidji;

(—) *Alan Johnstone*,

27 février 1913, et pour la Colonie de Sierra Léone, le Protectorat des Iles Gilbert et Ellis et le Protectorat des Iles Salomon;

(—) *Alan Johnstone*,

22 kwietnia 1913 r. i za Rząd Federacji Australijskiej.

(—) Alan Johnstone,

25 czerwca 1913 r. i za wyspy Bahamskie i za trzy kolonie wysp Windward: Grenady, Św. Łucji i Św. Wincentego.

(—) Alan Johnstone,

14 listopada 1913 r. i za wyspy Leeward.

(—) Alan Johnstone,

30 stycznia 1914 r. i za Gwianę Brytyjską oraz za Honduras Brytyjski.

(—) Alan Johnstone,

11 lutego 1914 r. i za Rząd Związku południowo-afrykańskiego.

(—) Alan Johnstone,

11 marca 1914 r. i za Zanzibar, Ruderję południową i północną, Basuraland, Protektorat Bechnanaland i Swaziland.

(—) Alan Johnstone,

28 marca 1914 r. i za kolonię Barbadosu.

(—) Alan Johnstone,

4 kwietnia 1914 r. i za Ile de France (wyspy Maurycego) z ich przyległościami.

(—) Alan Johnstone,

8 kwietnia 1914 r. i za wyspy Bermudzkie.

(—) Alan Johnstone,

11 czerwca 1914 r.

22 Avril 1913, et pour le Gouvernement du Commonwealth d'Australie:

(—) Alan Johnstone,

25 Juin 1913, et pour les îles Brahamas et pour les trois colonies des îles Windward, savoir Grenade, Ste Lucie et St Vincent;

(—) Alan Johnstone,

14 Novembre 1913, et pour les îles Leeward;

(—) Alan Johnstone,

30 Janvier 1914, et pour la Guiane Britannique ainsi que pour le Honduras Britannique;

(—) Alan Johnstone,

11 Février 1914, et pour le Gouvernement de l'Union de l'Afrique du Sud.

(—) Alan Johnstone,

11 mars 1914, et pour Zanzibar, la Rhodésie du Sud et du Nord, Basutoland, le protectorat de Bechnanaland et Swaziland;

(—) Alan Johnstone,

28 Mars 1914, et pour la Colonie de Barbados;

(—) Alan Johnstone,

4 Avril 1914, et pour l'Isle de France (Mauritius) et ses dépendances;

(—) Alan Johnstone,

8 Avril 1914, et pour les îles Bermudes;

(—) Alan Johnstone,

11 Juin 1914.

PROTOKUŁ

zamknięcia Trzeciej Międzynarodowej Konferencji o Opjum 1914 roku.

Trzecia Międzynarodowa Konferencja o opjum, zwołana staraniem Rządu Holenderskiego w myśl dezyderatu № III, wyrażonego przez Drugą Konferencję, zgromadziła się w Hadze, w Pałacu Hrabów, dnia 15-go czerwca 1914 r.

Rządy, które są wymienione poniżej, wzięły udział w Konferencji, na którą wyznaczyły Delegatów następujących:

Niemcy: J. E. p. Feliksa de Müller'a, rzeczywistego Radcę Tajnego, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

Stany Zjednoczone Ameryki: J. E. p. Henry van Dyke, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

p. Charles Denby, Konsula Generalnego w Wiedniu, Delegata;

Republika Argentyńska: p. Dra Franciszka de Veyga, Profesora honorowego na Wydziale Medycyny w Buenos-Ayres, Generalnego Inspektora służby zdrowia armji argentyńskiej (S. R.), Delegata;

Belgia: J. E. p. barona Albéric Fallon, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

Stany Zjednoczone Brazylii: J. E. p. José Pereira da Graça Aranha, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

Chili: J. E. p. Jorje Huneeus, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Brukseli i w Hadze, Delegata;

PROTOCOLE

de clôture de la troisième Conférence Internationale de l'opium—1914.

La Troisième Conférence Internationale de l'Opium, convoquée par le Gouvernement des Pays-Bas en vertu du voeu № III émis par la Deuxième Conférence, s'est réunie à La Haye, dans le Palais des Comtes, le 15 juin 1914.

Les Gouvernements, dont l'énumération suit, ont pris part à la Conférence, pour laquelle ils avaient désigné les Délégués nommés ci-après:

L'Allemagne: Son Exc. M. Félix de Müller, Conseiller intime actuel, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

Les Etats-Unis d'Amérique: Son Exc. M. Henry van Dyke, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

M. Charles Denby, Consul Général à Vienne, Délégué.

La République Argentine: M. le Docteur François de Veyga, Professeur honoraire à la Faculté de Médecine de Buenos-Ayres, Inspecteur Général du Service de Santé, de l'armée argentine (S. R.), Délégué.

La Belgique: Son Exc. M. le Baron Albéric Fallon, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

Les Etats-Unis du Brésil: Son Exc. M. José Pereira da Graça Aranha, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

Le Chili: Son Exc. M. Jorje Huneeus, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Bruxelles et à La Haye, Délégué.

Chiny: J. E. p. Yen Hui-Ch. Ing, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Berlinie, Delegata; J. E. p. Tang Tsai-Fan, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

Danja: p. J. G. de Grevenkop Castenskjold, Ministra Rezydenta w Brukseli i w Hadze, Delegata;

Republika Dominikańska: J. E. p. Dra José Lamarche, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego, Delegata;

Ekuador: p. Miguel A. Seminario, Chargé d'Affaires w Brukseli, Delegata;

Hiszpanja: J. E. D. Fernando Osario Y Elabe, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

Francja: J. E. p. Marcelin Pellet, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

Wielka Brytania: p. William'a Grefell Max-Müller'a, C. B. M. V. O., Radcę Ambasady, Konsula Generalnego w Budapeszcie, Delegata; sir William'a J. Collins'a, K. C. V. O. M. D., F. R. C. S., b. prezydenta Rady Muncypalnej Londynu, Delegata;

Guatemala: p. José Maria Lardizabal, Chargé d'Affaires w Paryżu i w Hadze, Delegata;

Haiti: p. Stenio Vincent, Chargé d'Affaires w Hadze, Delegata;

Włochy: J. E. hr. Józefa Sallier de la Tour, księcia de Calvello, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

Japonja: J. E. Aimaro Sato, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

Luksemburg: J. E. Barona Albéric Fallon'a, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Belgji w Hadze, Delegata;

Stany Zjednoczone Meksyku: J. E. p. Carlos Pereyra, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Brukseli i w Hadze, Delegata;

Czarnogórze: p. H. Mendes da Costa, Konsula Generalnego w Amsterdamie, Delegata;

Holandja: p. I. T. Cremer'a, b. Ministra Kolonji, b. prezydenta Twa Handlowego holenderskiego, Członka pierwszej Izby Stanów Generalnych, pierwszego Delegata;

p. Dr. C. Th. van Deventer, Członka II-ej Izby Stanów Generalnych, Delegata;

p. A. A. de Yongh, b. Inspektora Generalnego, Szefa Urzędu Monopolowego opjum w Indjach holenderskich, Burmistrza Haaru, Delegata;

Persja: Mirza Mahmoud Chan'a, Chargé d'Affaires w Hadze, Delegata;

Portugalia: J. E. p. Antonio Maria Bartholomeu Ferreira, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

p. majora H. A. Sanches de Miranda, b. gubernatora w kolonjach, Delegata Ministerstwa kolonji;

Rumunja: J. E. p. Karola Mitilineu, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

Rosja: J. E. M. A. Swétechine, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Delegata;

La Chine: Son Exc. M. Yen Hui-Ch'Ing, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Berlin, Délégué. Son Exc. M. Tang Tsai-Fou, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

Le Danemark: M. J. G. de Grevenkop. Castenskjold, Ministre Résident à Bruxelles et à La Haye, Délégué.

La République Dominicaine: Son Exc. M. le Dr. José Lamarche, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Délégué.

L'Equateur: M. Miguel A. Seminario, Chargé d'Affaires à Bruxelles, Délégué.

L'Espagne: Son Exc. D. Fernando Osorio y Elo-la, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

La France: Son Exc. M. Marcellin Pellet, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

La Grande-Bretagne: M. William Grenfell Max-Müller, C. B., M. V. O., Conseiller d'Ambassade, Consul Général à Budapest, Délégué. Sir William J. Collins, K. C. V. O., M. D., F. R. C. S., Ancien Président du Conseil Municipal de Londres, Délégué.

Le Guatemala: M. José Maria Lardizabal, Chargé d'Affaire à Paris et à La Haye, Délégué.

L'Haïti: M. Stenio Vincent, Chargé d'Affaires à La Haye, Délégué.

L'Italie: Son Exc. M. le Comte Joseph Sallier de la Tour, Duc de Calvello, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

Le Japon: Son Exc. M. Aimaro Sato, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

Le Luxembourg: Son Exc. M. le Baron Albéric Fallon, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Belgique à La Haye, Délégué.

Les Etats-Unis Mexicains: Son Exc. M. Carlos Pereyra, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Bruxelles et à La Haye, Délégué.

Le Monténégro: M. H. Mendes da Costa, Consul-Général à Amsterdam, Délégué.

Les Pays-Bas: M. J. T. Cremer, Ancien Ministre des Colonies, Ancien Président de la Compagnie néerlandaise de Commerce, Membre de la Première Chambre des Etats-Généraux, Premier Délégué; M. le Docteur C. Th. van Deventer, Membre de la Seconde Chambre des Etats-Généraux, Délégué; M. A. A. de Jongh, Ancien Inspecteur Général, Chef du Service de la Régie de l'opium aux Indes néerlandaises, Bourgmestre de Hoorn, Délégué.

La Perse: Mirza Mahmoud Khan, Chargé des Affaires à La Haye, Délégué.

Le Portugal: Son Exc. M. Antonio Maria Bartholomeu Ferreira, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué; M. le Commandant A. A. Sanches de Miranda, ancien Gouverneur aux Colonies, Délégué du Ministère des Colonies.

La Roumanie: Son Exc. M. Charles M. Mitilineu, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye, Délégué.

La Russie: Son Exc. M. A. Swétechine, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à La Haye' Délégué.

Sjam: J. E. p. Phya Sudham Maitri, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Londynie i Hadze, Delegata;

p. William'a J. Archer, Radcę Legacyjnego w Londynie i w Hadze, Delegata;

Szwecja: J. E. M. C. F. de Klercker, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Brukseli i w Hadze, Delegata;

Szwajcaria: J. E. M. G. Carlini, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Londynie i w Hadze, Delegata;

Urugwaj: J. E. M. Alberto Guani, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Brukseli i w Hadze, Delegata;

Stany Zjednoczone Wenezueli: p. Dra Estelbau Gil Borges, Pierwszego Sekretarza Poselstwa w Paryżu, Delegata.

Po szeregu zebrań, jakie się odbyły od 15-go do 25-go czerwca 1914 roku, Konferencja, po zbadaniu sprawy, która była jej przedłożona w dezycydecie N III, wyrażonym przez drugą Konferencję.

A. wydała następujące opinje:

I. Jest możliwem nadać moc obowiązującą Międzynarodowej Konwencji Opjumowej z dn. 23-go Stycznia 1912 r., pomimo, że niektóre Mocarstwa zaproszone w myśl § 1 art. 23-go nie podpisały jeszcze Konwencji.

II. Uprawnoczenie się Konwencji w stosunku do wszystkich Mocarstw podpisujących zajdzie z chwilą, gdy Mocarstwa, które ją już podpisały oraz te, które wyraziły zamiar przystąpienia do niej—ratyfikują ją. Datą uprawnomocnienia się Konwencji jest ta, która ustalona została w § 1 art. 24-go.

III. O ile w terminie, który określili Konferencja, wszystkie Mocarstwa, podpisujące nie złożą jeszcze swych dokumentów ratyfikacyjnych, Mocarstwa podpisujące, których dokumenty ratyfikacyjne zostały już złożone, będą mogły zarządzić uprawnomocnienie się Konwencji. Takież prawo udzielone będzie Mocarstwom podpisującym, które złożą w następstwie swoje dokumenty ratyfikacyjne po tej dacie.

IV. Datą, wspomnianą pod III jest dz. 31 grudnia 1914 r.

V. możność przystąpienia do Konwencji zostaje udzieloną Mocarstwom; które jej jeszcze nie podpisały.

B. postanowiła:

że zostanie otwarty w Hadze protokół, za pomocą którego Mocarstwa podpisujące, zamierzające korzystać z prawa, wskazanego pod N III, będą mogły oświadczyć o swoim zamiarze nadania mocy obowiązującej Konwencji.

Jego Ekscelencja p. Minister Spraw Zagranicznych Holandji, czyniąc zadość życzeniu, wyrażonemu jednogłośnie przez Konferencję, zgodził się na sporządzenie tego protokołu, który będzie otwarty dla podpisów.

C. przyjęła jednogłośnie uchwałę następującą: Konferencja prosi J. E. p. Ministra Spraw Zagranicznych Holandji poczynić w imieniu Konferencji pilne starania u Mocarstw podpisujących, które nie ratyfikowały Konwencji i nie wyraziły zamiaru uczynienia tego, celem spowodowania oświadczenia o gotowości tych Mocarstw złożenia w bardzo krótkim

Le Siam: Son Exc. M. Phya Sudham Maitri, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Londres et à La Haye, Délégué; M. William J. Archer, Conseiller de Légation à Londres et à La Haye, Délégué.

La Suède: Son Exc. M. C. F. de Klercker, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Bruxelles et à La Haye, Délégué.

La Suisse: Son Exc. M. G. Carlin, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Londres et à La Haye, Délégué.

L'Uruguay: Son Exc. M. Alberto Guani, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Bruxelles et à La Haye, Délégué.

Les Etats-Unis du Vénézuéla: M. le Docteur Esteban Gil Borges, Premier Secrétaire de Légation à Paris, Délégué.

Dans une série des réunions tenues du 15 au 25 juin 1914 la Conférence après avoir examiné la question, qui lui était soumise par le voeu Nr III formulé par la Deuxième Conférence,

A. a émis les avis suivants:

I. Qu'il est possible de faire entrer en vigueur la Convention Internationale de l'Opium du 23 janvier 1912 nonobstant le fait que quelques Puissances invitées en vertu du paragraphe 1 de l'article 23 n'ont pas encore signé la Convention.

II. Que l'entrée en vigueur de la Convention entre toutes les Puissances Signataires aura lieu lorsque les Puissances qui l'ont déjà signée et celles qui ont exprimé leur intention d'y adhérer l'auront ratifiée. La date de l'entrée en vigueur de la Convention sera celle fixée par le paragraphe 1 de l'article 24.

III. Que, si à une date à déterminer par la Conférence toutes les Puissances Signataires n'ont pas encore déposé leurs ratifications, il sera loisible aux Puissances Signataires dont à cette date les ratifications auront été déposées, de faire entrer en vigueur la Convention. La même faculté sera laissée aux Puissances Signataires qui déposeront successivement leurs ratifications après cette date.

IV. Que la date visée sous III est le 31 décembre 1914.

V. Que la possibilité d'accéder à la Convention reste ouverte aux Puissances qui ne l'ont pas encore signée.

B. a décidé:

Qu'un protocole par lequel les Puissances Signataires, disposées à se servir de la faculté visé sous III, pourront déclarer leur intention de faire entrer en vigueur la Convention sera ouvert à La Haye.

Son Exc. M. le Ministre des Affaires Etrangères des Pays-Bas satisfaisant au désir exprimé unanimement par la Conférence a consenti à faire dresser ce protocole qui restera ouvert pour les signatures.

C. a adopté à l'unanimité la résolution suivante:

La Conférence invite Son Exc. M. le Ministre des Affaires Etrangères des Pays-Bas à entreprendre au nom de la Conférence une démarche urgente et respectueuse auprès des Puissances Signataires qui n'ont pas ratifié la Convention ni exprimé leur intention de le faire, démarche tendant à les amener

terminie ich dokumentów ratyfikacyjnych, aby Konwencja mogła uzyskać jaknajwcześniej moc obowiązującą.

Na dowód czego, Delegaci opatrzyli niniejszy protokół swymi podpisami:

Sporządzone w Hadze, dwudziestego piątego czerwca tysiąc dziewięćset czterdnastego roku w jedy-nym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Holenderskiego i odpisy którego, zaświadczone za zgodność, będą przesłane w drodze dyplomatycznej wszystkim Mocarstwom tak podpisującym jak i nie podpisującym.

Za Niemcy: *F. de Müller*

(z powołaniem się na opinię z dnia 18-go czerwca 1914 r.).

Za Stany Zjednoczone Ameryki: *Henry van Dyke*
Chas. Denby.

Za Republikę Argentyńską: *Franz de Veyga.*

Za Belgię: *Bn. Alb. Fallon.*

Za Stany Zjednoczone Brazylii: *Araca Aranha.*

Za Chili: (. . . .¹⁾)

Za Chiny: *W. W. Yen, Ts. F. Tang.*

Za Danię: *W. Grevenkop Castenskjold.*

Za Republikę Dominikańską (. . . .¹⁾)

Za Equador: (. . . .¹⁾)

Za Hiszpanję: *Fernando de Osorio.*

Za Francję: *Marcellin Pellet.*

Za Anglię: *W. G. Max Müller, William Job Collins.*

Za Guatemalę: *José M. Lardizabal.*

Za Haiti: (. . . .¹⁾)

Za Włochy: *S. de la Tour Calvello.*

Za Japonję: *Aimaro Sato.*

Za Luksemburg: *Bn. Alb. Fallon.*

Za Stany Zjednoczone Meksyku: *Carlos Pereyra.*

Za Czarnogórze: *H. M. Mendes da Costa.*

Za Holandję: *J. T. Cremer, C. Th. Deventer,*
A. A. de Jongh.

Za Persję: *Mirza Mahmoud Khan.*

Za Portugalię: *Antonio Maria Bartholomeu Ferreira,*
A. A. Sanches de Miranda.

Za Rumunię: *C. M. Mitilineu.*

Za Rosję: *A. Swétchine.*

Za Sjamy: *Phya Sudham Maitri, Wm. J. Archer.*

Za Szwecję: *F. de Klercker.*

Za Szwajcarię: *Carlin.*

Za Urugwaj: (. . . .¹⁾)

Za Stany Zjednoczone Wenezueli: *E. Gil Borges.*

à se déclarer prêts dans un très bref délai à déposer leurs ratifications afin que la Convention puisse entrer en vigueur au plus tôt possible.

En foi de quoi, les Délégués ont revêtu le présent Protocole de leurs signatures.

Fait à La Haye, le vingt-cinq juin mil neuf cent quatorze en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique à toutes les Puissances tant Signataires que non Signataires.

Pour l'Allemagne: *F. de Müller.*

Tout en se référant à ses votes du 18 juin 1914.

Pour les États-Unis d'Amérique: *Henry van Dyke,*
Chas. Denby.

Pour la République Argentinne: *Franz de Veyga.*

Pour la Belgique: *Bn. Alb. Fallon.*

Pour les États-Unis du Brésil: *Araca Aranha.*

Pour le Chili: (. . . .¹⁾)

Pour la Chine: *W. W. Yen, Ts. F. Tang.*

Pour le Danemark: *W. Grevenkop Castenskjold.*

Pour la République Dominicaine: (. . . .¹⁾)

Pour l'Equateur: (. . . .¹⁾)

Pour l'Espagne: *Fernando de Osorio.*

Pour la France: *Marcellin Pellet.*

Pour la Grande-Bretagne: *W. G. Max-Müller, William Job Collins.*

Pour le Guatemala: *José M. Lardizabal.*

Pour l'Haiti: (. . . .¹⁾)

Pour l'Italie: *S. de la Tour Calvello.*

Pour le Japon: *Aimaro Sato.*

Pour le Luxembourg: *Bn. Alb. Fallon.*

Pour les États-Unis Mexicains: *Carlos Pereyra.*

Pour le Monténégro: *H. M. Mendes da Costa.*

Pour les Pays-Bas: *J. T. Cremer, C. Th. van Deventer,*
A. A. de Jongh.

Pour la Perse: *Mirza Mahmoud Khan.*

Pour le Portugal: *Antonio Maria Bartholomeu Ferreira,*
A. A. Sanches de Miranda.

Pour la Roumanie: *C. M. Mitilineu.*

Pour la Russie: *A. Swétchine.*

Pour le Siam: *Phya Sudham Maitri, Wm. J. Archer.*

Pour la Suède: *F. de Klercker.*

Pour la Suisse: *Carlin.*

Pour l'Uruguay: (. . . .¹⁾)

Pour les États-Unis du Vénézuéla: *E. Gil Borges.*

Następujące Państwa, kraje i terytorja, nie reprezentowane na I Konferencji Opiumowej Haskiej, podpisały specjalny protokół, który został otwarty w Hadze:

PROTOKOL ZŁOŻENIA PODPISÓW

przez Mocarstwa nie reprezentowane na Konferencji.

Za Costa-Rica: *Manuel M. de Peralta*—25 kwietnia 1912.

Za Meksyk: *F. Gamboa*—15 maja 1912.

PROTOCOLE DE SIGNATURE

des Puissances non-représentées à la conférence.

Pour le Costa-Rica: *Manuel M. de Peralta*—25 avril 1912.

Pour le Mexique: *F. Gamboa*—15 mai 1912.

¹⁾ Ponieważ komunikacje skutkiem wojny zostały przerwane, nie było przeto możności uzyskać podpis, który nie mógł być położony w dzień zamknięcia konferencji.

¹⁾ Les communications ayant été interrompues par suite de la guerre, il n'a plus été possible d'obtenir la signature qui n'avait pu être donnée à la date de la clôture de la conférence.

Za Guatamale: José M. Lardizábal — 17 czerwca 1912.

Za Belgię: Alb. Fallon (z zastrzeżeniem przyrzeczenia lub wypowiedzenia odnośnie co do Kongo Belgijskiego) 18 czerwca 1912.

Za Luksemburg: Alb. Fallon — 18 czerwca 1912 r.

Za Panamę: J. A. Jiménez — 19 czerwca 1912 r.

Za Ekwador: Victor M. Rendón — 2 lipca 1912.

Za Honduras: Jalhay — 5 lipca 1912.

Za Salvador: Arturo A. Avila — 30 lipca 1912.

Za Haiti: Dr. A. Riboul de Pescay — 21 sierpnia 1912.

Za Wenezuelę: Santos A. Dominici — 10 września 1912.

Za Brazylię: Graça Aranha — 16 października 1912.

Za Argentynę: Alejandro Guesalaga — 17 października 1912.

Za Hiszpanję: José de la Rica y Calvo — 23 października 1912.

Za Republikę Dominikańską: Eliseo Grullon — 12 listopada 1912.

Za Paragwaj: Enrique Oostendorp — 14 grudnia 1912.

Za Danję: J. G. de Grevenkop Castenskjold (za Danję, Islandję, Antyle Duńskie) — 17 grudnia 1912.

Za Kolumbię: Ignacio Gutiérrez Ponce (z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Ciąta Ustawodawcze Kolumbji). — 15 stycznia 1913.

Za Republikę Kuby: Arturo Padró — 8 maja 1913.

Za Boliwię: Macario Pinilla — 4 czerwca 1913.

Za Chili: Jorge Huneeus — 2 lipca 1913.

Za Nikaragwę: Simon Planas Suarez — 18 lipca 1913.

Za Peru: Manuel Alvarez Calderon — 24 lipca 1913.

Za Szwecję: F. de Klarcker (z zastrzeżeniem następującego oświadczenia: ponieważ opium nie jest wytwarzane w Szwecji, Rząd Szwedzki ograniczy się na razie do wydania zakazu importowania opium przygotowanego, lecz jednocześnie oświadcza gotowość powziąć zarządzenia, wskazane w art. 8 Konwencji, o ile doświadczenie wykaże ich potrzebę). — 7 sierpnia 1913.

Za Norwegię: F. Hagerup — 2 września 1913.

Za Montenegro: H. Mendes da Costa (z zastrzeżeniem następującego oświadczenia: ponieważ opium nie jest wytwarzane w Czarnogórze, Królewski Rząd Czarnogórski ograniczy się na razie do wydania zakazu importowania opium gotowego, lecz jednocześnie oświadcza gotowość powziąć zarządzenia, wskazane w art. 8-ym Konwencji, o ile doświadczenie wykaże ich potrzebę) — 22 grudnia 1913.

Za Rumunię: C. M. Mitilneiu — 27 grudnia 1913.

Za Szwajcarię: Carlin. (Podpisując niniejszy Protokół z zastrzeżeniem ratyfikacji, niżej podpisany oświadcza, że Rząd jego uważa za niemożliwe opublikować ustawowo niezbędne zarządzenia w terminie, ustalonym przez Konwencję — 29 grudnia 1913,

Pour le Guatémala: José M. Lardizábal — 17 juin 1912.

Pour la Belgique: Alb. Fallon — 18 juin 1912 (sous réserve d'adhésion ou de dénonciation en ce qui concerne le Congo-Belge).

Pour le Luxembourg: Alb. Fallon — 18 juin 1912.

Pour le Panama: J. A. Jiménez — 19 juin 1912.

Pour l'Equateur: Victor M. Rendón — 2 juillet 1912.

Pour le Honduras: Jalhay — 5 juillet 1912.

Pour le Salvador: Arturo A. Avila — 30 juillet 1912.

Pour l'Haïti: Dr. A. Riboul de Pescay — 21 août 1912.

Pour le Vénézuéla: Santos A. Dominici — 10 septembre 1912.

Pour le Brésil: Graça Aranha — 16 octobre 1912.

Pour l'Argentine: Alejandro Guesalaga — 17 octobre 1912.

Pour l'Espagne: José de la Rica y Calvo — 23 octobre 1912.

Pour la République Dominicaine: Eliseo Grullon — 12 novembre 1912.

Pour le Paraguay: Enrique Oostendorp — 14 décembre 1912.

Pour le Danemark: J. G. de Grevenkop Castenskjold — 17 décembre 1912 (pour le Danemark, l'Islande et les Antilles danoises).

Pour la Colombie: Ignacio Gutiérrez Ponce — 15 janvier 1913 (sous réserve de l'approbation du Corps législatif de la Colombie).

Pour la République de Cuba: Arturo Padró — 8 mai 1913.

Pour la Bolivie: Macario Pinilla — 4 juin 1913.

Pour le Chili: Jorge Huneeus — 2 juillet 1913.

Pour le Nicaragua: Simon Planas Suarez — 18 juillet 1913.

Pour le Pérou: Manuel Alvarez Calderon — 24 juillet 1913.

Pour la Suède: F. de Klarcker — 27 août 1913 (sous réserve de la déclaration suivante: l'Opium n'étant pas fabriqué en Suède, le Gouvernement Suédois se contentera pour le moment de prohiber l'importation de l'opium préparé, mais se déclare en même temps prêt à prendre les mesures visées dans l'article 8 de la Convention si l'expérience en démontre l'opportunité).

Pour la Norvège: F. Hagerup — 2 septembre 1913.

Pour le Monténégro: H. Mendes da Costa — 22 décembre 1913 (sous la réserve de la déclaration suivante: l'Opium n'étant pas fabriqué ni produit au Monténégro le Gouvernement Royal de Monténégro se contentera pour le moment de prohiber l'importation de l'opium préparé, mais se déclare en même temps tout disposé à prendre les mesures que vise l'article 8 de la Convention si l'expérience en démontre l'opportunité).

Pour la Roumanie: C. M. Mitilneiu — 27 décembre 1913.

Pour la Suisse: Carlin. 29 décembre 1913. Enseignant le présent Protocole sous réserve de ratification, le soussigné déclare qu'il ne sera pas possible à son Gouvernement de promulguer les dispositions légales nécessaires dans le délai fixé par la Convention. — Carlin.

Za Bułgarię: Stancioff — 2 marca 1914.
 Za Urugwaj: Alberto Guani — 9 marca 1914.
 Za Wolne Miasto Gdańsk Józef Wierusz-Kowalski — 8 października 1921.

Pour la Bulgarie: Stancioff — 2 mars 1914.
 Pour l'Uruguay: Alberto Guani — 9 mars 1914.
 Pour la Ville Libre de Dantzig: Joseph Wierusz-Kowalski — 8 octobre 1921.

W myśl postanowienia, zawartego w № III Protokołu zamknięcia III Konferencji Opjumowej, podpisanego 25 czerwca 1919 r., sporządzony został następujący Protokół:

PROTOKUŁ

dotyczący uzyskania mocy obowiązującej przez Międzynarodową Konwencję Opjumową.

Niżej podpisani, należycie upoważnieni przez odnośne swoje Rządy i uprawnieni w myśl punktu III Protokołu zamknięcia Trzeciej Konferencji Międzynarodowej o opjum, oświadczają, że Rządy ich, po zatwierdzeniu Międzynarodowej Konwencji Opjumowej z dn. 23 stycznia 1912, zamierzają nadać jej moc obowiązującą.

W stosunku do Mocarstw, które podpiszą Protokół ten przed 31-yim grudnia 1914 r., Konwencja uzyska moc obowiązującą od tej daty, w stosunku do Mocarstw zaś, które podpiszą go po 31-yim grudnia 1914 r., Konwencja uzyska moc obowiązującą w dniu podpisania:

Za Stany Zjednoczone Ameryki: Henry van Dyke — 11 lutego 1915 r.
 Za Chiny: Tang Tsai-Fou — 11 lutego 1915 r.
 Za Holandję: J. Loudon — 11 lutego 1915 r.
 Za Honduras: E. H. Crone — 3 kwietnia 1915 r.
 Za Norwegję: F. Hagerup — 20 września 1915 r.
 Za Belgję: Alb. Fallon — 14 maja 1919 r.
 Za Luksemburg: Alb. Fallon — 14 maja 1919 r.
 Za Szwecję: G. de Dardel — 13 stycznia 1921 r.
 Za Hiszpanję: Santiago Mendez de Vigo 11 lutego 1921 r.
 Za Danję: O. Krag — 21 października 1921 r.
 Za Islandję: O. Krag — 21 października 1921 r.

PROTOCOLE

relatif à la mise en vigueur de la Convention Internationale de l'Opium.

Les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs en vertu de la faculté visée sous no. III du Protocole de clôture de la troisième Conférence internationale de l'Opium, déclarent que leurs Gouvernements, ayant ratifié la Convention Internationale de l'Opium du 23 janvier 1912, ont l'intention de la faire entrer en vigueur.

Pour les Puissances qui signeront ce Protocole avant le 31 décembre 1914, la convention entrera en vigueur à cette date; pour les Puissances qui le signeront après le 31 décembre 1914, la convention entrera en vigueur le jour de la signature.

Pour les Etats-Unis d'Amérique: Henry van Dyke — le 11 février 1915.
 Pour la Chine: Tang Tsai-Fou — le 11 février 1915.
 Pour Les Pays-Bas: J. Loudon — le 11 février 1915.
 Pour le Honduras: E. H. Crone — le 3 avril 1915.
 Pour la Norvège: F. Hagerup — le 20 sept. 1915.
 Pour la Belgique: Alb. Fallon — le 14 mai 1919.
 Pour le Luxembourg: Alb. Fallon — le 14 mai 1919.
 Pour la Suède: G. de Dardel — le 13 janvier 1921.
 Pour l'Espagne: Santiago Mendez de Vigo — le 11 février 1921.
 Pour le Danemark: O. Krag — le 21 octobre 1921.
 Pour l'Islande: O. Krag — le 21 octobre 1921.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*
 Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*